

ORĘDOWNIK

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalnie 1.50 zł

Wychodzi raz w tygodniu

Ogłoszenia: wiersz 3 łam m/m 20 gr

35. Rozporządzenia.

36. Zatwierdzenie zarządu spółki drenarskiej w Halerowie.

37. Wydawanie świadectw dla zwierząt.

38. Zakup stadników.

39. Kontroler Ubezpieczalni Krajowej.

35. Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych
z dnia 15-go listopada 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych.

Na podstawie art. 6, 17 i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zmienionego rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 975), z dnia 1 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229), ustawą z dnia 25-go lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229) oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządza co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408), wprowadza się następujące zmiany.

1. w § 1 w punkcie c) po wyrazie „spędzane” dodaje się wyrazy „do rzeźni;

2. w § 7 w ust. 1 skreśla się końcowe wyrazy „za zgodą Ministra Rolnictwa”;

3. w § 7 ust. 2, w § 8, w § 9 ust. 2 i w § 17 po wyrazach „przez powiatowego lekarza weterynaryjnego” dodaje się wyrazy „lub przez lekarza weterynaryjnego upoważnionego przez wojewodę;

4. w § 10 ust. 1 zdanie 1 i 2, w § 11, w § 13 punkt b) zdanie 1 i 2 w § 15 po wyrazach „powiatowy lekarz weterynaryjny” dodaje się wyrazy lub lekarz weterynaryjny upoważniony przez wojewodę”;

5. w § 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące: „Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis powiatowego lekarza weterynaryjnego lub lekarza wet. upoważnionego przez wojewodę i w urzę-

dowa pieczęć powiatowego lekarza weterynaryjnego”;

6. w § 11 po wyrazach: „obowiązkowi badania” dodaje się wyrazy „jak również w przypuszczalnym terminie nadejścia przesyłki zwierząt na stację graniczną”;

7. § 12 skreśla się;

8. w § 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące: „Świadectwa zdrowia dla zwierząt, pizeznaczonych do wywozu zagranicę, powinny być zaopatrzone w podpis powiatowego lekarza weterynaryjnego lub lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez wojewodę i urzędową pieczęć powiatowego lekarza weterynaryjnego. Jeżeli świadectwo miejsca pochodzenia zwierząt zawiera widoczne poprawki lub zmiany, lekarz weterynaryjny, dokonywujący badania zwierząt, winien swym podpisem stwierdzić na tem świadectwie ważność tych poprawek lub zmian, a ilość załadowanych do wagonu zwierząt zaznaczyć w każdym świadectwie zdrowia słowami”;

9. w § 17 dodaje się nowy ustęp następującej treści: „Przesyłki zwierząt przeznaczonych do wywozu zagranicę podlegają na granicznej stacji wyjściowej bezpłatnej kontroli weterynaryjnej wykonywanej przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub innego lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez wojewodę. Kontrola ta polega na sprawdzeniu:

a) czy przesyłki zwierząt zaopatrzone są w świadectwa miejsca pochodzenia (§ 1 punkt b) i świadectwo zdrowia (§ 15 i 16);

b) czy w przesyłkach niema zwierząt padłych i czy stan zdrowia zwierząt nie budzi uzasadnionego podejrzenia”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych :

(—) Sew. Ludkiewicz

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:

(—) M. Butkiewicz

Rozporządzenie

Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych
z dnia 1-go grudnia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Min. Spraw Wewn. w sprawie zarobkowego trzebienia zwierząt.

Na podstawie art. 17 punkt g) i art. 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) w brzmieniu ustawy z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby nie posiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego, zamierzające trudnić się zarobkowym trzebieniem (kastrowaniem) zwierząt winny uzyskać na to zezwolenie właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej. Zezwolenie to może być w każdej chwili cofnięte i ważne jest tylko na obszarze tego powiatu, dla którego zostało udzielone.

§ 2. Osobom wymienionym w § 1 zabrania się trzebienia (kastrowania) zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zaraźliwą, jak również wstępu do zagród, stajen, obór, chlewów, kurników i innych pomieszczeń, w których przebywają takie zwierzęta.

§ 3. Po wykonaniu trzebienia, osoby wymienione w § 1, winny w każdym wypadku przed opuszczeniem zagrody lub pomieszczeń wymyć ciepłą wodą i mydłem ręce i inne zanieczyszczone części ciała, jak również oczyścić ubranie, obuwie i narzędzia używane przy wykonywaniu trzebienia.

§ 4. Osoby, wymienione w § 1, obowiązane są prowadzić według załączonego wzoru dziennik, do którego winny zapisywać niezwłocznie wszystkie zwierzęta, poddane trzebieniu i dziennik ten na żądanie okazywać powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu, jak również innym organom władz administracji ogólnej. Dziennik po zakończeniu należy przechować w ciągu 1 roku.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych :

(—) Ludkiewicz Sew.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Bronisław Pieracki,

DZIENNIK CZYNNOSCI

(imię i nazwisko wykonywującego trzebieenie)

zamieszkałego w (miejscowość, gmina, powiat, województwo)

Nr. porz.	Data trzebie-nia	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza zwierzęcia (ą)	Rodzaj, płeć i ilość zwierząt poddanych trzebieeniu	Sposób wykonania trzebieenia	U w a g i
1.	2.	3.	4.	5.	6.

Powyższe podaję do wiadomości pp. lekarzy weterynaryjnych i wszystkich osób zainteresowanych.

Rawicz, dnia 7-go lutego 1933 r.

STAROSTA POWIATOWY
(—) Ekkert

36. Zatwierdzenie zarządu spółki drenarskiej w Hallerowie

Na zgromadzeniu członków spółki drenarskiej w Hallerowie dnia 20. I. br. został wybrany:

1. p. Markowski Franciszek na przewodniczącego,
2. p. Hupa Wincenty na I. ławnika,
3. p. Schröder Fryderyk na II. ławnika,
4. p. Karasch Robert na zast. I. ławnika,
5. p. Kudak Antoni na zast. II. ławnika.

Wyżej wymienieni stawili się na zawezwanie i zostali zgodnie z przepisami statutu spółki zobowiązani podaniem ręki w miejsce przysięgi do gorliwego i sumiennego pełnienia obowiązków.

Wybór powyższy zatwierdziłem i wyżej wymienionych zobowiązałem.

Rawicz, dnia 7-go lutego 1933 r.

STAROSTA POWIATOWY
(—) Ekkert

37. Wydawanie świadectw dla zwierząt

Doszło do tutejszej urzędowej wiadomości i zauważam, że świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt wypisywane są nadal niedokładnie i niedbale, przeto poraz wtórny przypominam wszystkim organom upoważnionym do wystawienia tych świadectw stosownie do postanowień rozp. Min. Roln. z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408) oraz zarządzenie Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 30. 6. 1932 r. Nr. W. V. 1/10 wydanego na zasadzie wyżej cyt. rozp. Min. Roln. i zarządzam co następuje:

1. świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt winne być wystawiane tylko na formularzach przepisowych (wzór nr. 1 do § wyżej powołanego rozp. Min. Rolnictwa),
2. oba odcinki, tak grzbietowy, (który pozostaje w zeszycie), jak zarówno wydany posiadaczowi zwierząt, winny być wypisywane dokładnie i czytelnie atramentem,

3. w opisie zwierząt należy każdorazowo dokładnie wypisać;

a) u zwierząt jednokopytowych, bydła rogatego: gatunek, maść, płeć, wiek, oznaki, znaczek uszny, piętno i t. p.

b) u świń, owiec, kóz: gatunek, ilość, płeć, maść,

c) u drobiu: gatunek i ilość.

Opisy zwierząt w świadectwach pochodzenia zwierząt po największej części nie zgadzają się z wyglądem danych zwierząt, z reguły brak podania: maści, płci, oznak i t. d.

4. poszczególne rubryki określające: Województwo, powiat, gmina, miejscowość, nazwisko, imię i miejsce zamieszkania posiadacza oraz miejsce pochodzenia zwierząt, jak również miejsce przeznaczenia i ich wyprowadzenia (wywozu) zwierząt, miejsce wystawiania świadectwa, miejsce pochodzenia zwierząt, winny być dokładnie i czytelnie wypełnione.

W rubryce: imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy, wypełnia się tylko w wypadkach, gdy nabywca jest znany,

5. świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt ważne jest na przeciąg 10 dni, licząc od następnego dnia po wystawieniu świadectwa,

6. ilość zwierząt jakoteż dzień i miesiąc wystawienia, oraz termin ważności świadectwa, miejsce pochodzenia zwierząt, winny być wypisywane słowami i to atramentem, pismem czytelnym i wyraźnym,

7. świadectwo miejsca pochodzenia zwierząt winno być podpisane przez urzędnika wydającego świadectwo i zaopatrzone w odcisk urzędowej pieczęci,

8. świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt winne być wydawane jedynie faktycznym właścicielom zagród w danej miejscowości a nie nabywcom,

9. w razie zamknięcia miejscowości dla wywozu pewnych gatunków zwierząt zagranicę, organa wystawiające świadectwa

miejsca pochodzenia zwierząt, na skutek wydanego zarządzenia w tym kierunku obowiązane są wypisywać czerwonym atramentem, na górnym brzegu świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt „Wywóz danych zwierząt zagranicę wzbroniony“.

Rawicz, dnia 10 lutego 1933 r.

Starosta Powiatowy
(—) Ekkert

38. Zakup stadników

W związku z wprowadzeniem przepisów ustawy o państwowym nadzorze nad buhajami na terenie tutejszego powiatu, okazuje się, że istniejąca ilość uznanych buhajów jest niewystarczająca. Zainteresowane gminy powinny zatem dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić właścicielom krów potrzebną ilość buhajów, licząc około 100 krów na jednego buhaja.

Aby umożliwić rolnikom kupno odpowiednich buhajów będzie Wydział Powiatowy wspólnie z Wielkopol. Izba Rolniczą w ramach kredytów budżetowych przyznawał zapomogi na utworzenie nowych stacji buhajów i to w wysokości 75% ceny kupna buhaja, tak, że na kupującego przypadnie tylko 25% ceny kupna, co przy obecnych warunkach może wynosić od 100 do 150 zł. Podanie o utworzenie stacji buhaja należy kierować do Wydziału Powiatowego w Rawiczu, podając jednocześnie wielkość obszaru posiadanego gospodarstwa.

Przy tej okazji przypominam, że pokrywanie cudzych krów i jałówek jest dozwolone tylko buhajami uznanymi. Niezastosowanie się do powyższego ulega grzywnie przewidzianej w wyżej przytoczonej ustawie. Niezależnie od tego, może władza administracyjna zarządzić na koszt i ryzyko właściciela wytrzebieenie buhaja nieodpowiedniego dla celów hodowlanych.

Właściciele krów winni we własnym interesie dopilnować, aby krowy pokrywano tylko buhajami uznanymi, co niewątpliwie przyczyni się do podniesienia stanu hodowli bydła.

Równocześnie zaznaczam, że najbliższy przegląd buhajów w tut. powiecie odbędzie się w miesiącu marcu br.

PP. Sołtysom polecam podać powyższe do wiadomości publicznej w sposób dotychczasowy.

Rawicz, dnia 6 lutego 1933 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Ekkert

Starosta Powiatowy

38. Kontroler Ubezpieczalni Kraj.

Z dniem 30 grudnia 1932 r. obwód kontrolerski na powiaty Rawicz i Leszno objął kontroler Ubezpieczalni Krajowej p. Marjan Przybylski z Rawicza w miejsce kontrolera Moška, który został przeniesiony.

Kontroler Przybylski urzęduje w Rawiczu przy ul. Przyjemskiego 3, gdzie również przyjmuje interesentów w każdą sobotę między godziną 8—15-tą.

Rawicz, dnia 11 lutego 1933 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń
(—) Ekkert, Starosta Powiatowy